

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 289/120/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 07 februarie 2014

PREȘEDINTE – ION STELIAN

GREFIER – ELENA FRONEA

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Cristina Ionescu Pipoi din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești

Pe rol fiind **judecarea contestației formulată de condamnatul S.**
F. (fiul lui) născut la data de) în

, domiciliat în
în prezent deținut în Penitenciarul Găești împotriva sentinței penale nr.74/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, sesizarea Comisiei de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din cadrul Penitenciarului Găești privind aplicarea legii penale mai favorabile condamnatului.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns contestatorul condamnat S. în stare de deținere, personal și asistat de apărător desemnat din oficiu M. din Baroul Prahova.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Conform dispozițiilor art.356 alin.2 Cod proc. penală, cu permisiunea instanței, apărătorul desemnat din oficiu pentru contestatorul aflat în stare de deținere a luat legătura cu acesta, depune la dosar un memoriu întocmit personal de acesta în locul de deținere. Precizează, totodată, că nu sunt alte cereri prealabile de formulat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, de asemenea, arată că nu are cereri de formulat.

Curtea, luând act de declarațiile părților, în sensul că **nu sunt cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat**, constată contestația formulată de condamnatul S. F. în stare de judecată și acordă cuvântul apărătorului desemnat din oficiu pentru acesta în susținerea orală a motivelor pe care înțelege să le invoce.

Avocat M. I. apărător desemnat din oficiu pentru contestatorul condamnat, precizează că prin prezenta cale de atac se critică sentința penală nr.74/2014 adoptată de Tribunalul Dâmbovița, prin care a fost respinsă cererea condamnatului de aplicare a prevederilor noii legi penale mai favorabile. Instanța de fond, după evaluarea infracțiunilor reținute în sarcină și a pedepselor aplicate contestatorului, constatând că pedeapsa rezultantă depășește maximul special prevăzut de lege, a apreciat că situația juridică a acestuia nu poate fi îmbunătățită.

Se precizează, în continuare, că urmare discuțiilor purtate cu condamnatul, în concret, acesta dorește ca urmare admiterii cererii sale să fie liberat condiționat,

(snate în...)

având în vedere că a executat 15 ani de închisoare din totalul de 21 de ani la care a fost condamnat, din acest punct de vedere apreciindu-se de apărător ca fiind **îndeplinite condițiile noilor prevederi legale**. Din acest punct de vedere, condamnatul înțelege să-și mențină contestația dedusă judecății, așa cum a fost formulată și motivată, sens în care **solicită admiterea și aplicarea legii penale mai favorabile**.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, **formulează concluzii de respingere a contestației ca neîntemeiată și menținerea sentinței primei instanțe ca fiind legală și temeinică sub toate aspectele**.

În susținere, se menționează că în mod corect instanța de fond a apreciat că **prevederilor noului cod de procedură penală nu sunt favorabile condamnatului contestator deoarece în situația acestuia s-ar aplica cumulum aritmetic al pedepselor din cadrul concursului de infracțiuni, la care se aplică în mod obligatoriu un spor de pedeapsă, iar în condițiile stării de recidivă se va ajunge la un quantum al pedepsei finale ce va depăși cuantumul prevăzut de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal**.

Contestatorul condamnat S. F., având ultimul cuvânt, precizează că are vârsta de 45 ani și că se află în penitenciar de mai bine de 15 ani. **Dorește să i se aplice legea penală mai favorabilă și să fie liberat pentru a putea să se întoarcă la familie dar și pentru a se îngriji de starea de sănătate, fiind bolnav**.

CURTEA,

Având nevoie de timp mai îndelungat pentru studierea actelor și lucrărilor cauzei,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **10 februarie 2014**.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 07 februarie 2014.

Președinte,
Ion Stelian

Grefier,
Elena Fronea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 289/120/2014

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de **10 februarie 2014**
PREȘEDINTE – ION STELIAN
GREFIER – ELENA FRONEA

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Cristina Ionescu Pipoi din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești

Pe rol fiind **pronunțarea asupra contestației formulate de condamnatul**
S. F. (fiul lui C. născut la data de în
domiciliat în
, în prezent deținut în Penitenciarul Găești împotriva sentinței penale nr.74/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în cadrul ședinței publice din data de 07 februarie 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp mai îndelungat pentru studierea actelor și lucrărilor cauzei, a amânat pronunțarea la data de astăzi, adoptând următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra contestației de față:

Prin sentința penală nr.74/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița a fost respinsă, ca neîntemeiată, sesizarea Comisiei de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din cadrul Penitenciarului Găești privind aplicarea legii penale mai favorabile condamnatului S. F. fiul lui și născut la data de în domiciliat în deținut în Penitenciarul Găești.

În baza disp. art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a **reținut** următoarele:

Prin cererea nr. P2-16205/PGDB/16.01.2014 înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița la 17.01.2014 sub nr.289/120/2014, Comisia de evaluare a dosarelor de penitenciar din cadrul Penitenciarului Găești, a solicitat, în conformitate cu prevederile art.23 alin.5 și 6 din O.U.G. nr.116/23.12.2013, a sesizat instanța pentru a dispune în legătură cu **aplicarea legii penale mai favorabile în privința condamnatului S. F.**, deținut în Penitenciarul Găești, motivat de intrarea în vigoare, la data de 01.02.2014 a Legii nr.286/2009 privind Codul penal și a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală.

Au fost atașate la dosar : fișa de evaluare a condamnatului, copiile mandatelor în executarea cărora se află condamnatul nr.797/17.06.2002 emis de Tribunalul București – Secția a II-a și nr.293/09.05.2000 emis de Tribunalul București – Secția I Penală și copiile sentințelor penale nr.201/15.04.1999 pronunțată de către Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.554/1999 și nr.657/22.10.2001 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală, precum și fișa de cazier judiciar.

Conform înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, condamnatul S. F. aflat în Penitenciarul Găești, **a comunicat instanței punctul său de vedere** cu privire la sesizarea formulată de către Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile.

Examinând actele și lucrările dosarului, prin prisma disp. art. 6 alin. 1 și 39 alin. 1 lit. b Cod penal, tribunalul a apreciat că, sesizarea formulată de către Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile, în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate, din cadrul Penitenciarului Găești, se privește ca **neîntemeiată**, pentru următoarele **considerente :**

Potrivit disp. **art. 6 alin. 1 Cod penal**, „când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a executării pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată , dacă depășește maximul special prevăzut de legea noua pentru infracțiunea săvârșită **se reduce la acest maxim**”.

Totodată, în conformitate cu disp. **art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal**, în cazul unui concurs de infracțiuni, „când s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite”.

Mai mult, potrivit dispozițiilor prev. de **art.43 alin.2 din Noul Cod penal** „când înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată sunt săvârșite mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă, pedepsele stabilite se contopesc potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, iar pedeapsa rezultată se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.”

Tribunalul a constatat că deținutul S. F. se află în executarea unei pedepse de 21 de ani închisoare conform mandatului de executare a pedepsei închisorii nr.797/17.06.2002 emis de Tribunalul București – Secția a II-a în baza sentinței penale nr.657/22.10.2001 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.2839/04.06.2002 a Curții Supreme de Justiție, prin care **i-a fost admisă cererea de contopire a pedepselor** ce i-au fost aplicate prin sentințele penale nr.34/20.01.2000 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală și sentința penală nr.201/15.04.1999 pronunțată de către Tribunalul București – Secția I Penală, modificată prin decizia penală nr.356/16.08.1999 a Curții de Apel București, prin care au fost reduse pedepsele aplicate condamnatului S. F. de la 20 ani la câte 15 ani închisoare și a fost înlăturat sporul de 5 ani, definitivă prin decizia penală nr.1599/12.04.2000 a Curții Supreme de Justiție.

Având în vedere datele săvârșirii faptelor și datele rămânerii definitive ale sentințelor penale prin care au fost aplicate pedepsele, instanța a reținut că

infracțiunile sunt concurente astfel încât a fost descontopită pedeapsa rezultantă de 15 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a și b Cod penal, aplicată prin sentința penală nr.201/15.04.1999 de către Tribunalul București – Secția I Penală, modificată prin decizia penală nr.356/16.08.1999 a Curții de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.1599/12.04.2000 a Curții Supreme de Justiție, precum și pedeapsa rezultantă de 20 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.34/20.01.2000 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.1041/28.01.2001 a Curții Supreme de Justiție, prin care i-a fost aplicată și măsura de siguranță prevăzută de art.113 Cod penal, **în pedepsele componente repuse în individualitatea lor astfel :**

- 10 pedepse de câte 15 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie prev. de art.211 alin.2 lit.b, d, e Cod penal cu aplic. art.37 lit.a Cod penal și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a și b Cod penal, aplicate prin sentința penală nr.201/15.04.1999 de către Tribunalul București – Secția I Penală și restul neexecutat de 1814 zile închisoare ca urmare a revocării liberării condiționate din pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.629/1994 a Judecătorei Craiova;

- 3 pedepse de câte 20 ani închisoare aplicate pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie prev. de art.211 alin.2 lit.b, d, e Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal,

- 3 pedepse de câte 10 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de viol prevăzute de art.197 alin.1 Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal,

- o pedeapsă de 10 ani închisoare pentru săvârșirea unei tentative la infracțiunea de tâlhărie prev. de art.20 rap. la art.211 alin.2 lit.b, c și d Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal și măsura de siguranță prevăzută de art.113 Cod penal până la însănătoșire, aplicate prin sentința penală nr.34/2000 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.1041/20.02.2000 a Curții Supreme de Justiție.

În baza disp. art.34 lit.b și art.35 alin.1 Cod penal, **au fost contopite pedepsele anterior enunțate, cu restul rămas neexecutat de 1814 zile**, condamnatul urmând să execute o pedeapsă de 20 ani închisoare la care s-a adăugat un spor de 1 an închisoare, **în total 21 ani închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a și b Cod penal, menținându-se și măsura de siguranță prev. de art.113 Cod penal până la însănătoșire.

Totodată, a fost dedusă din pedeapsa rezultantă durata reținerii și arestării preventive, precum și a perioadei executate de la 23.10.1998 la zi.

Potrivit disp. **art.234 alin.1 lit.a și d din Noul Cod penal**, „tâlhăria săvârșită prin folosirea unei arme, în timpul nopții se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi”.

În conformitate cu disp. **art.237 rap. la art.33 din Noul Cod penal** „tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate”.

În mod evident, s-a apreciat ca fiind necesar să se stabilească în cauza **dedusă judecătii, care dintre cele două legi – Codul penal în vigoare la data judecării condamnatului și rămânerii definitive a sentinței penale nr.657 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală la 22.10.2001, definitivă prin decizia penală nr.2839/04.06.2002 a Curții Supreme de Justiției, sau Legea nr.**

286/2009 privind Codul penal reprezintă legea penală mai favorabilă, din perspectiva acestei din urmă legi urmând să fie analizat conținutul disp. art. 6 alin. 1 și al art. 39 alin. 1 lit. b .

Tribunalul a reținut că numitului S. F. i-a fost aplicată o pedeapsă rezultantă de 21 ani închisoare pentru săvârșirea în concurs a 17 infracțiuni de tâlhărie, viol și tentativă la infracțiunea de tâlhărie, prin sentința penală nr. 657 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală la 22.10.2001, definitivă prin decizia penală nr.2839/04.06.2002 a Curții Supreme de Justiției, sub imperiul legii vechi, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, impunându-se să fie verificată incidența legii penale mai favorabile față de acesta, printr-o dublă analiză.

În primul rând, s-a analizat fiecare dintre pedepsele stabilite pentru infracțiunile concurente, verificându-se dacă acestea nu depășesc limita maximă prevăzută de legea nouă, iar dacă este cazul se vor reduce pedepsele care depășesc noul maxim special potrivit art.6 din Noul Cod penal.

Verificând fiecare dintre pedepsele stabilite pentru fiecare dintre cele 17 infracțiuni concurente, tribunalul a constatat că durata a 14 dintre pedepsele fixate în sarcina condamnatului pentru 14 dintre aceste fapte, depășește limita maximă prevăzută de legea nouă – de 10 ani închisoare (art. 234 alin. 1 Noul Cod penal), pentru ele fiind fixate cuantumi de câte 15 ani închisoare (pentru zece infracțiuni de tâlhărie) și, respectiv, 20 ani închisoare (pentru trei infracțiuni de tâlhărie) și 10 ani închisoare pentru săvârșirea unei tentative la infracțiunea de tâlhărie în condițiile în care tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate (art.33 din Noul Cod penal), urmând a se reduce pedepsele care depășesc noul maxim special.

În al doilea rând tribunalul a verificat dacă pedeapsa rezultantă nu depășește limita maximă la care se poate ajunge potrivit art.39 Noul Cod penal .

Astfel, tribunalul a verificat în continuare dacă pedeapsa rezultantă aplicată condamnatului inițial, de 21 ani închisoare poate sau trebuie redusă, ca efect al reducerii pedepselor stabilite, potrivit legii noi, o asemenea operațiune juridică urmând să se facă numai în măsura în care ea depășește maximumul la care se poate ajunge potrivit legii noi, fiindcă o recontopire a celor 14 pedepse ce urmează a fi reduse la nivelul maximumului special al normei actuale de incriminare a lor, și a celor 3 pedepse de câte 10 ani închisoare aplicate pentru infracțiunea de viol prev. de art.197 alin.1 Cod penal (rămase nemodificate), cu restul neexecutat de 1.814 zile din pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.629/1994 a Judecătoriei Craiova, ca urmare a revocării beneficiului liberării condiționate (și ținându-se eventual cont și de sporul de 1 an aplicat pe legea veche), nu se poate realiza potrivit codului vechi și apoi potrivit codului nou, așa cum ar fi posibil dacă succesiunea de legi cu privire la tratamentul concursului de infracțiuni s-ar fi produs în cursul procesului, iar nu în faza de executare a unei pedepse stabilită în mod definitiv.

În cazul dedus judecătii, tribunalul a procedat doar la verificarea tratamentului sancționator prevăzut de legea nouă, însă reducerea rezultantei de 21 ani închisoare, pe care condamnatul o execută în momentul de față, se va face doar în măsura în care ea depășește maximumul la care se poate ajunge potrivit legii noi.

S-a motivat că rațiunea disp. art. 6 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal nu este aceea de a-l aduce pe condamnat în aceeași situație în care s-ar fi aflat dacă succesiunea de legi ar fi intervenit în cursul procesului, ci doar de a garanta respectarea principiului legalității, prin **înlăturarea părții din pedeapsă care depășește maximul special aplicabil sub legea noua.**

Potrivit art. 39 alin. 1 lit. b din Noul Cod penal, contopind cele 14 pedepse respectiv, 13 de câte 10 ani închisoare fiecare, una de 5 ani închisoare (redate potrivit disp. art.6 alin.1 din Noul Cod penal) cu cele trei pedepse nemodificate de câte 10 ani închisoare, ținându-se seama și de restul neexecutat de 1.814 de zile din pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.629/1994 a Judecătorei Craiova și de starea de recidivă post condamnatorie în care se află condamnatul, s-ar putea aplica acestuia o pedeapsă de cel mult **66 ani, 7 luni și 20 zile închisoare** (prin adăugarea la pedeapsa de bază de 10 ani închisoare a unui spor de 1/3 din suma celorlalte 16 pedepse – 15 de câte 10 ani și una de 5 ani – rezultanta concursului adăugându-se la restul de 1.814 de zile rămas neexecutat din pedeapsa anterioară ce a atras starea de recidivă potrivit art.43 alin.2 din Noul Cod penal).

Întrucât rezultanta aplicată inițial este de 21 ani închisoare, ea apare legală și potrivit legii noi, de unde rezultă că **nu se impune reducerea cuantumului său** prin intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Situația se impune întrucât în aplicarea disp. art. 6 Cod penal **nu pot fi combinate dispozițiile mai favorabile din legi penale succesive** (și din vechiul cod penal și din codul penal în vigoare la data soluționării sesizării).

Față de condamnatul S. F., **legea nouă nu este o lege penală mai favorabilă, comparativ cu vechiul cod penal.**

Prin urmare, pentru a verifica dacă deținutului S. F. i se poate aplica beneficiul legii penale mai favorabile prev. de art. 6 alin. 1 Cod penal, **tribunalul a efectuat următoarele operații:**

A descontopit pedeapsa rezultantă de 21 ani închisoare, aplicată condamnatului S. F. – prin sentința penală nr.657/22.10.2001 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.2839/04.06.2002 a Curții Supreme de Justiției, în următoarele pedepse componente:

- **10 pedepse de câte 15 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie prev. de art.211 alin.2 lit.b, d, e Cod penal cu aplic. art.37 lit.a Cod penal și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a și b Cod penal (faptele din 23.08.1998, 03.09.1998, 04.09.1998 - 2 fapte, 11/12.09.1998, 19.09.1998, 21.09.1998, 24.09.1998, 02.10.1998, 11.11.1998), aplicate prin sentința penală nr.201/15.04.1999 de către Tribunalul București – Secția I Penală și **restul neexecutat de 1814 zile închisoare ca urmare a revocării liberării condiționate** din pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.629/1994 a Judecătorei Craiova;

- **3 pedepse de câte 20 ani închisoare aplicate** pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie prev. de art.211 alin.2 lit.b, d, e Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal,

- **3 pedepse de câte 10 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunilor de viol prevăzute de art.197 alin.1 Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal,

- o pedeapsă de 10 ani închisoare pentru săvârșirea unei tentative la infracțiunea de tâlhărie prev. de art.20 rap. la art.211 alin.2 lit.b, c și d Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal și măsura de siguranță prevăzută de art.113 Cod penal până la însănătoșire, aplicate prin sentința penală nr.34/2000 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.1041/20.02.2000 a Curții Supreme de Justiție,

- 1 an închisoare spor aplicat prin sentința penală nr.657/22.10.2001 pronunțată de către Tribunalul București – Secția a II-a Penală, definitivă prin decizia penală nr.2839/04.06.2002 a Curții Supreme de Justiției.

A constatat în privința pedepselor de câte 15 ani închisoare (10 pedepse) și 20 ani închisoare (3 pedepse) aplicate pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie, precum și a celei de 10 ani închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de tâlhărie aplicate condamnatului, incidența disp. art.6 alin.1 Cod penal privind aplicarea legii penale mai favorabile.

În baza disp. art. 6 alin. 1 Noul Cod penal, a redus pedepsele stabilite în sarcina condamnatului prin sentințele penale menționate mai sus, pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie prev. de disp. art.211 alin.2 lit. b, d și e Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal (în vigoare la data condamnării acestuia), de la câte 15 ani închisoare (10 pedepse), respectiv, 20 ani închisoare (3 pedepse) la 10 ani închisoare – limita maximă prevăzută de disp. art.234 alin.1 Noul Cod penal (în vigoare la momentul soluționării prezentei cauze) și pentru pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de tâlhărie prev. de art.20 rap. la art. 211 alin.2 lit.b, c și d Cod penal, cu aplic. art.37 lit.a Cod penal (în vigoare la data condamnării acestuia) la 5 ani închisoare (maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea comisă – art.33 rap. la art.234 alin.1 Cod penal).

În baza art.39 alin.1 lit.b din Noul Cod penal, a contopit pedepsele de câte 10 ani închisoare (13 pedepse pentru tâlhărie) și 5 ani închisoare (tentativa de tâlhărie) - reduse potrivit disp. art. 6 alin. 1 Noul Cod penal cu cele trei pedepsele de câte 10 ani închisoare pentru viol (rămase nemodificate) la care se adaugă, potrivit art. 43 alin.2 Noul Cod penal, restul neexecutat de 1.814 zile din pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.629/1994 a Judecătoriei Craiova, ca urmare a revocării beneficiului liberării condiționate, condamnatul având de executat pedeapsa rezultantă de 66 ani, 7 luni și 20 zile închisoare.

În consecință, constatând că rezultanta aplicată inițial este de numai 21 ani închisoare, aceasta apare legală și potrivit legii noi, ceea ce înseamnă că ea nu poate fi redusă prin intrarea în vigoare a acesteia.

Așa fiind, tribunalul a respins, ca neîntemeiată, sesizarea formulată de către Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din cadrul Penitenciarului Găești, constatând că Legea nr. 286/2009 privind Codul penal nu reprezintă o lege penală mai favorabilă pentru condamnatul S. F.

Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație S. F. criticând-o ca fiind netemeinică și nelegală, solicitând în esență, admiterea contestației, desființarea sentinței și pe fond, admiterea sesizării Comisiei de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile și punerea în libertate.

reținu
form
prin
pede

pede
deoa
peric
fără :

expri
pede
legal
a co
înch

insta
Noul
pede
favo

prev
urm.
- Se
prin
este
cont

jude
Fane
Dâr
drep

Justi
de p

obie
Eler
Buc
Peni

Curtea, examinând încheierea contestată în raport de situația de fapt reținută, de probele administrate, de opinia exprimată de comisie și de criticile formulate, constată că **soluționarea acestei cauze depinde de dezlegarea, de principiu, a unei chestiuni de drept, referitoare la aplicarea instituției contopirii pedepselor reduse, potrivit art.6 alin.1 din Noul Cod Penal.**

În ceea ce ne privește, apreciem că în speță se impune contopirea pedepselor reduse, **aplicând dispozițiile vechiului Cod Penal (art.39 alin.1)** deoarece, faptele au fost săvârșite, iar contestatorul a fost condamnat definitiv în acea perioadă pe de o parte, iar pe de altă parte, instituțiile de drept pot fi aplicate automat, fără a crea un „lex terția”.

În continuarea acestui raționament juridic, apreciem că punctul de vedere exprimat de Comisie, este cel legal, astfel că, **pedeapsa rezultantă după contopirea pedepselor reduse, este de 11 ani închisoare (10 ani plus sporul de 1 an), soluția legală fiind : admiterea contestației, desființarea sentinței și punerea în libertate a condamnatului, deoarece a executat până în prezent aproape 15 ani și 4 luni închisoare cu mult peste pedeapsa rezultantă.**

Cu alte cuvinte, **nu poate primi** punctul de vedere exprimat de prima instanță – Tribunalul Dâmbovița – care a reținut incidența disp.art.39 alin.1 lit.b din Noul Cod Penal, contopind pedepsele în cumul aritmetic, ajungând astfel al o pedeapsă rezultantă de 66 de ani, 7 luni și 20 de zile închisoare, care nu poate fi favorabilă condamnatului.

Cum în cauză, **există puncte de vedere diferite**, iar legea penală nu prevede textul de lege aplicabil în astfel de situații, înțelegem ca în baza art.475 și urm.din Noul Cod de procedură penală, să sesizăm Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a chestiunii de drept menționată în considerentele încheierii, respectiv : care este textul de lege aplicabil (vechiul Cod Penal sau actualul Cod Penal) în cazul contopirii pedepselor reduse, conform art.6 alin.1 din Noul Cod penal.

În temeiul art.476 alin.2 din Noul Cod de procedură penală, se va suspenda judecarea cauzei având ca obiect – contestație, formulată de condamnatul S. F. împotriva sentinței penale nr.74/01.02.2014 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, până la pronunțarea hotărârii prelabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În baza art.475 și urm. din N.C.P.P. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a chestiunii de drept menționată în considerentele încheierii.

În temeiul art.476 alin.2 N.C.P.P. suspendă judecarea cauzei având ca obiect contestația formulată de condamnatul S. F. (fiul lui S. și S., născut la data de în CNP , domiciliat în în prezent deținut în Penitenciarul Găești împotriva sentinței penale nr.74/01.02.2014 pronunțată de

Tribunalul Dâmbovița, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 10 februarie 2014.

Președinte,
Ion Stelian

Grefier,
Elena Fronea

Red. I.S.
Tehnored.E.V.
4 ex./11 februarie 2014
Dos. fond 289/120/2014 Trib. Dâmbovița
Jud. fond Sorina Florea
Operator de date cu caracter personal
Notificare 3113/2006

21 file / 11.02.2014 f. lucrat Leru < contestabil (pentru) / 11.02.14 / parchet